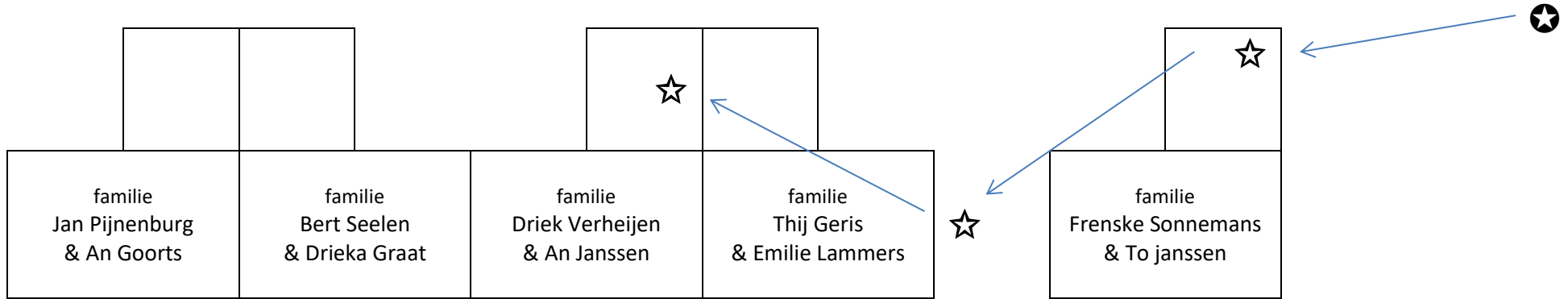

Eerste granaatinslag bij woningen aan de St. Vincentiusstaat in Neerkant

St. Vincentiusstraat - Neerkant

★ granaat afgeschoten vanaf Duits geschut bij kanaal van Deurne

☆ inslag granaat

1944

61 Sint-Vincentusstraat

Jan Pijnenburg
&
An Goorts

Bert Seelen
&
Drieka Graat

Driek Verheijen
&
An Janssen

Thij Geris
&
Im Lammers

Neerkant, 25-03-2023

Jan Verheijen (*in 1944: 5 jaar en 6 mnd.*) vertelt zijn oorlogsherinneringen:

'De Duitsers zaten achter het kanaal van Deurne, dat wist iedereen. En toen kwam de eerste granaat, die kwam bij Frenske Sonnemans binnen door de achterbouw, toen bij Thij Geris door de gevel en toen bij ons in de achterkeuken. Ik weet precies waar die granaat gelegen heeft. Het was ons geluk dat het een blindganger was. Ik heb erbij gezeten. En toen stonden wij daar allemaal buiten, ons huishouden, Goverde Jan (Jan Pijnenburg) zijn huishouden, en toen kwam Toontje Goorts en Tru en die zei: ga maar mee naar ons, dan kunnen jullie bij ons in de kelder. En dat hebben wij gedaan. En zo is het precies gegaan.

Toen wij in die kelder zaten bij Toontje Goorts, achteraf bekeken kan ik niet begrijpen, want ik ben vorig jaar nog in die kelder geweest, dat wij daar met twee huishoudens ingezet hebben. Op een gegeven moment toen kwamen daar Duitsers binnen, ik denk officieren, en die gingen boven bij Toontje Goorts op de zolder een radiopost inrichten. Goverde Jan z'n vrouw, die was niet verlegen en die ging naar boven naar die Duitsers vragen of wij daar 's nachts uit moesten. Maar ik ben eigenlijk te ver met mijn verhaal, want van te voren, ging die grote slag uit. Ik weet niet hoeveel uren dat wij in die kelder hebben gezeten, continu vuur! Toen was het zover dat die Duitsers daar kwamen en moesten wij er 's nachts om half drie zoiets uit. Toen zijn we naar Naris van Lierop gegaan. Daar zat de kelder ook vol, maar omdat het nood was, zijn we die nacht gebleven. Toen zijn we naar Frens Verstappen gegaan, de veldwachter. Dat huis staat er nog, daar hebben we in de kelder gezeten. Toen werd het zo heftig dat wij moesten gaan evacueren. Toen zijn wij van Frens Verstappen uit, door Het Broek en de Krommenhoek, er was daar nog een weggetje waar je bij Sjengske Driessen op de weg uitkwam. Door het vuur, er waren continu schoten van mitrailleurs, tanks, kanonnen, noem maar op. En toen zijn wij vanaf daar gelopen tot in Liessel bij de Boerenbond. Hier heeft Sjef Vogels ons met de vrachtwagen naar Van den Broek op de Nachtegaal in de Zeilberg gebracht. Het huis staat er nog en is nog precies hetzelfde. Daar hebben wij gezeten totdat Neerkant voor de tweede keer bevrijd was. Maar dat was verschrikkelijk het vuur, dat was veel erger als dat ze nu met oudjaar vuurwerk afsteken. En een ding kan ik me nog herinneren, en dat wist ons Truus ook, toen wij daar doortrokken, dat waren wij met het huishouden, Frens Verstappen en Marinus Jacobs (Bus). Marinus Jacobs had paard en kar. Ons baby'tje Mien lag op die kar. En zo zijn wij binnendoor te voet door dat vuurwerk gelopen. En aanhoudend riepen ze ga liggen, ga liggen, maar we zijn uiteindelijk in Liessel aangekomen. En daar lagen de Duitsers, die het niet overleefd hadden, nog naast de heg'.